

KERK-KRANT

GELOOFGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

CORONA EDITIE 58

Jaargang 9, nummer 21

25 april 2021

***Aan de vrienden van de Geloofsgemeenschap Augustinus
Eindhoven en alle andere geïnteresseerden***

Vierde zondag van Pasen

Ontsteek een kaars. We worden stil. Maak in de stilte ruimte voor God, die ons kent, die ons lief heeft. In zijn naam zijn we virtueel samen: in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest. Amen.

Kennen en gekend worden

Wij willen gelukkig zijn. Op ons zoeken naar geluk speelt de reclame handig in. Op verschillende manieren wordt geluk ons aangeprezen. Worden we daar wel gelukkig van?

In de parabel over de Goede Herder horen we hoe God met ons geluk begaan is. We zien het in de wijze waarop Jezus met de schapen omgaat. Hij kent hen/ons. Zijn aandacht gaat niet uit naar eigen gewin. Zijn aandacht gaat uit naar het geluk van de schapen, naar ons geluk

Om ons te helpen geluk te vinden, opent Jezus de deur van zijn hart. Openen wij de deur van ons hart voor een ander?
Want een mens die herkend en erkend wordt, die vindt het ware geluk!

René Hornikx

***Redactieadres Kerk-Krant: frans.ans.savelkouls@hetnet.nl
Adres van onze website: augustinus-eindhoven.nl/***

Eerste Lezing: Handelingen 4,8-12

Vol van de heilige Geest, spreekt Petrus de leiders van het volk toe. Er is alleen redding door Jezus, de hoeksteen die de leiders verworpen hebben.

Toen sprak Petrus, vervuld van de heilige Geest, tot hen: "Overheden van het volk en oudsten! Indien wij vandaag ter verantwoording geroepen worden voor een weldaad aan een gebrekkige bewezen, waardoor deze genezen is, dan moet gij allen en het gehele volk van Israël weten, dat door de naam van Jezus Christus, de Nazareeër, die gij gekruisigd hebt maar die God uit de doden heeft doen opstaan: dat door die Naam deze man hier gezond voor u staat. Hij is de steen die door u, de bouwlieden, niets waard werd geacht en toch tot hoeksteen geworden is. Bij niemand anders is dan ook de redding te vinden en geen andere Naam onder de hemel is aan de mensen gegeven waarin wij gered moeten worden."

Vraag: Waarom wordt Jezus door Petrus "hoeksteen" genoemd?

Evangelie: Johannes 10,11-18

De Goede Herder kent zijn schapen en geeft zijn leven voor hen.

Jezus zei tegen zijn leerlingen: 'Ik ben de goede herder. De goede herder geeft zijn leven voor zijn schapen. Maar de huurling, die geen herder is en geen eigenaar van de schapen, ziet de wolf aankomen, laat de schapen in de steek en vlucht weg; de wolf rooft ze en jaagt ze uiteen. Hij is dan ook maar een huurling en heeft geen hart voor de schapen. Ik ben de goede herder. Ik ken de mijnen en de mijnen kennen Mij, zoals de Vader Mij kent en Ik de Vader ken. Ik geef mijn leven voor de schapen. Ik heb nog andere schapen, die niet uit deze schaapsstal zijn. Ook die moet ik leiden en zij zullen naar mijn stem luisteren en het zal worden: één kudde, één herder. Hierom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik mijn leven geef, om het later weer terug te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf. Macht heb Ik om het te geven en macht om het terug te nemen: dat is de opdracht die Ik van mijn Vader heb ontvangen.'

Vraag: Hoe ver kun je gaan in het geven om anderen?

**Jezus ook wel de hoeksteen genoemd.
Een hoek verbindt muren die uit verschillende richting tot elkaar komen.
Augustinus**

Overweging

De oudere generatie kent dit zeker nog: *Op de grote stille heide dwaalt de herder eenzaam rond*, een oer-Hollands en romantisch liedje uit een voorbije tijd.

Misschien is het daarom moeilijk een beeld vormen van de goede herder waarmee Jezus zich vergelijkt. Het zijn naar mijn gevoel geen goede herders, die van gelovigen alleen maar makke kudde dieren willen maken; en het zijn geen goede gelovigen die als domme schapen, het liefst

zonder nadenken achter hun leider en achter elkaar aanhobbelen.

Het zijn geen goede herders in kerk en samenleving als ze hun kudden te grazen nemen, in plaats van hun de toevertrouwde kudde te brengen naar grazige weiden.

Zulke herders slaan op de vlucht wanneer het moeilijk wordt, ze redden zichzelf en laten de kudde in de steek. Helaas voorbeelden genoeg.....

Jezus noemt hen 'huurlingen', en herders zonder hart voor hun schapen.

De goede herder die Jezus is, redt niet zichzelf, maar geeft zelfs zijn leven voor zijn schapen. Hij houdt niet alleen van de kudde in zijn geheel maar ook van ieder schaap afzonderlijk.

Want bij een goede herder telt elk schaap volop mee. En degenen die eigenwijs verdwaald zijn, gaat hij zoeken, en die zwak zijn neemt hij op.

Goede herders nemen hun schapen dus niet te grazen, maar geven hen leven, om zo de droom van Jezus uit te laten komen: één kudde en één herder.

Goede gelovigen zijn niet 'goedgelovig' en lopen niet braaf en schaapachtig achter hun herders aan!

Gelovige mensen luisteren naar de stem van de goede herder, proberen te verstaan wat er van hen gevraagd wordt, trekken met elkaar op in dezelfde richting, maar kunnen en mogen dat wel in eigen tempo doen.

Het onderscheid van gelovigen in schapen en herders is een verdeling die wellicht meer door de kerkleiders is gemaakt dan dat het bijbelse gronden heeft. Want in de bijbel valt te lezen dat de volgelingen van Jezus met elkaar omgingen als zusters en broeders en zo elkaars herders waren.

Als christenen zijn we dus geen herder of schaap, maar elkaars hoeder.

Wanneer wij in de lijn van Jezus, elkaars herder zijn, dan mogen wij elkaar ook niet in de steek laten als het moeilijk wordt. En helaas gebeurt dat nogal eens. 'Toen het mij goed ging, stond hij wekelijks bij mij voor de deur, maar

nu ik niet goed in mijn vel zit zie ik hem niet meer'.

'Ik heb lang genoeg gezorgd voor hem, nu moet een ander het maar eens doen'.

En ja, tijdens de eerste lockdown klaptten we voor al die mensen werkzaam in de zorg. Nu een jaar later lijkt het wel of het ieder voor zich is. 'Mijn vrijheid daar mag niet aan getornd worden....'

Ik denk dat we allemaal deze opmerkingen herkennen en waarschijnlijk nog wel meer, maar volgens Jezus is dit praat van een huurling. De echte herders onder ons zijn die medemensen die trouw blijven, ook in beroerde of lastige situaties. Ook als het langdurig of intensief is.

Gelovigen zijn geen grauwe kudde van allemaal dezelfde schapen, want mensen zijn uniek, stuk voor stuk.

Daarom kon Jezus van zichzelf zeggen dat Hij een goede herder was. Want bij Hem konden en kunnen mensen terecht, hoe en wie ze ook zijn in hun eigenheid. Hij stond en staat open voor ons allemaal met onze sterke en zwakke kanten, Hij laat ons nooit in de steek.

Volgelingen van deze herder proberen te zijn betekent dan ook dat we elkaar niet moeten zien als de zoveelste in een rij, of proberen om alle gelovigen samen tot één grauwe kudde te maken.

Echt herder te zijn voor elkaar betekent oog hebben voor déze unieke mens en hem of haar niet laten vallen omdat die anders denkt, doet of anders geard is.

Hier binnen onze geloofsgemeenschap, willen wij proberen om ons af te stemmen op de goede Herder, om kracht op te doen voor het leven buiten de kerkmuren of buiten de geloofsgemeenschap zodat ieder van ons met zijn eigen en unieke waarden, met elkaar één kudde rondom één herder kunnen worden en mee kunnen werken aan een betere wereld. Een wereld waar ieder tot zijn recht komt. Als we zo leven worden we niet alleen kinderen van God genoemd, maar zijn we het ook !!

Rob Kosterman

Gebed voor de zondag

Enige God,
niemand kent ons beter dan U.
Al onze gangen zijn U bekend.
U waakt over ons bij dag en bij nacht.
Laat uw Woord tot ons doordringen
dat onze ziel voedt
en ons de weg wijst naar elkaar en naar U.
Dan worden we uw kudde.
En laat uw stem
die kudde leiden, omwille van Jezus Christus.
Amen.

Psalm 23

Mijn herder is de Heer,
het zal mij nooit aan iets ontbreken.

Hij brengt mij in een oase van groen
daar strek ik mij uit aan de rand van het water
daar is het goed rusten.
Ik kom weer tot leven, dan trekken wij verder,
vertrouwde wegen, Hij voor mij uit.
Want God is zijn naam.

Al moet ik het duister in van de dood,
ik ben niet angstig, U bent toch bij me,
onder uw hoede durf ik het aan.

Gij nodigt mij aan uw eigen tafel,
en allen die tegen mij zijn
moeten het aanzien: dat Gij mij bedient,
dat Gij mij zalft, mijn huid en mijn haren,
dat Gij mijn beker vult tot de rand.

Overall komen geluk en genade
mij tegemoet, mijn leven lang.
En altijd kom ik terug in het huis
van de Heer, tot in lengte van dagen.

(vertaling: Huub Oosterhuis)

Vraag: Wat spreekt je bijzonder aan in deze bekende psalm?

Zending

*Het is een genade
om er voor elkaar te zijn.*

*Het is een zegen
als we gedragen worden,
door God en door elkaar.*

*Mogen wij met deze zegen door het leven gaan:
In de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest. Amen.*

Augustinus spreekt

De Heer vraagt eerst aan Petrus wat hij al wist, en dat niet één keer, maar ook een tweede en een derde keer, namelijk of hij van hem hield. Telkens als de Heer van Petrus het antwoord hoort dat hij van hem houdt, vertrouwt hij aan hem het weiden van zijn schapen toe. Met een drievoudige verloochening komt een drievoudige belijdenis overeen. De tong van Petrus mag niet minder in dienst staan van de liefde dan van de angst. De dreiging van de dood had hem meer woorden ontlokt dan het vóór hem staande Leven. Als het verloochenen van de Heer een teken van vrees was geweest, laat de liefde dan nu de taak op zich nemen de schapen van de Heer te weiden. Wie de schapen van Christus weidt met de instelling dat ze van hem zijn en niet van Christus; wie ze weidt uit eerezucht of uit heerszucht, of uit hebzucht, maar niet uit het verlangen om te gehoorzamen, te helpen en aan God te gehoorzamen... Want 'Houd je van mij?' wil alleen maar zeggen: 'Als je van mij houdt, weid dan niet jezelf, maar weid de schapen. Niet alsof ze van jou zijn, maar als de mijne. Wees bedacht op mij, niet op eigen eer. Bedenk dat ze mij toebehoren en niet jou.'

(Over het evangelie van Johannes, verhandeling 123. Vertaling Wim Sleddens z.g.)

Bezinning

Ik ken je, zegt Jezus.
Ik weet wat er in je hart leeft
en wat je pijn en je vreugde is.

Ik wil met je gaan naar onbekende horizonten
en jouw Gids en Herder zijn.
Maar Ik wil je ook vragen
om zélf een herder te zijn voor anderen.

Je moet daar geen held voor worden,
geen superman of supervrouw.
Blijf gewoon maar jezelf, het is goed zoals je bent.

Durf in mijn voetsporen te treden
en je leven te breken en te delen als brood en wijn.
Het zal je gelukkig maken,
en je vrede en vreugde schenken.
(auteur onbekend)

Vraag: Waartoe voel jij je geroepen?

Hierom heeft de Vader mij lief

Op het gewelf van de catacombe zien we de fresco van een jongeling, met een schaap op zijn schouders. Het is één van de oudste iconen uit de christelijke kunst. Het symboliseert Christus, de Verlosser, in zijn eigen woorden: "Ik ben de goede herder. De goede herder geeft zijn leven voor zijn schapen". In het vroege Christendom waren er nauwelijks religieuze afbeeldingen. Dat is niet verwonderlijk als je bedenkt dat hun kunstuitingen, vanwege de wrede vervolgingen onder het Romeinse Rijk, noodzakelijkerwijs vooral heimelijk en dubbelzinnig moesten zijn. Heidense en christelijke symboliek werden vaak gecombineerd. Wat het nog ingewikkelder maakte, was de oude traditie van het Jodendom, die het streng verbiedt om een beeltenis

van hun God te maken. Daarom ziet men in de officiële vroegchristelijke begraafplaatsen vooral scènes met verhalen uit de Bijbel en allegorische voorstellingen. Onze schaapsdrager is er daar ook één van, bedoeld als een prachtige verwijzing naar de 'filantropie en humaniteit' zoals die bestaat in een 'idyllisch landleven'.

De schildering is nogal onduidelijk, daarom bekijken we ook een beeld uit dezelfde tijd. Het schitterende 'Schaapsherder/ de Goede Herder', Grieks marmer, hoog 95 cm, in het Museo Pio Cristiano van Vaticaanstad, begin 4e eeuw. Het is één van de lieflijkste voorstellingen van een schaapsherder, met het lam op de schouders. We zien zijn geïdealiseerde krachtige lichaam. Het gezicht vertoont een zachte glimlach. Gemaakt te Rome in de late keizertijd onder Constantijn, vonden zowel heidenen als christenen dit een prachtig beeld. Na de verkondiging van godsdienstvrijheid (313 n. Chr.) door de beide keizers, in die ingewikkelde Romeinse samenleving waarin 'het recht van de sterkste' gold, toonde de Goede Herder aan allen de superieure overmacht van Zijn goddelijke zachtmoedigheid.

En zó kwam, zonder dat men het direct in de gaten had, de kunst tóch binnen de muren van de Kerk. Dit beeld staat letterlijk op de drempel en is alleen daarom al van onschatbare waarde. De eenvoudige icoon van de jongeling op het plafond van de ondergrondse catacombe Callixtus te Rome is nooit bedoeld als een levensecht portret. Het is een allegorische voorstelling die men al eeuwenlang kende.

Niet verrassend, wél toepasselijk. Immers, voor Zijn vele volgelingen is Jezus Christus, hier afgebeeld als schaapsherder, ongetwijfeld 'De Allerbeste Herder'.

Anita van der Kam

Zondag 25 april: Roepingenzondag

Voelt u zich geroepen ?

*Levende God,
die U niet opdringt maar in uw liefde zwijgt
en op ons wacht,*

*U die achter mijn woorden luistert
en in de stilte tot mij spreekt,
hoe ervaar ik dat U mij kent en roept?*

*Hoe ontdek ik wat U van mij verlangt,
U die aan al mijn beelden en gedachten voorbij bent?*

*Levende, liefhebbende God,
adem in mij
sta op in mij.*

*Laat mij wat ik buiten mij zoek
vinden in mijzelf:
dat ik werk van uw handen ben,
onverwoestbaar uw geliefde kind,
drager van uw beeld
en naar U toe geschapen.*

*Laat mij beantwoorden aan uw stille stem in mij.
Maak mij zuiver van hart,
dat ik mij afstem op uw aanwezigheid,
dat ik mijzelf niet groter maak
en ook niet kleiner
dan ik ben in het licht van uw ogen.*

*Liefdevolle God
die op ons wacht,
zegen mij en zegen allen
die uw roepstem proberen te onderscheiden,
dat wij naderen tot U
en ieder op onze eigen plaats en wijze
leven uit liefde voor uw liefde.*

*In het voetspoor van uw geliefde Zoon,
de levende in ons midden,
Jezus Christus de Heer.
Amen.*

*Zr Angela Holleboom OSC
Abdis van de zusters Clarissen te Megen.*

Bericht van overlijden

De cirkel is rond...

op haar geboortedag
heeft Ria haar cirkel van het leven voltooid.
90 jaar

Je bent niet meer waar je was, maar overal waar wij zijn.

Ontroerd hebben wij afscheid moeten nemen van onze moeder.
Dankbaar voor alle jaren dat zij in ons leven was, is mam,
omringd door onze liefde, heengegaan

Ria van den Wildenberg - de Jager

Tilburg, 30-03-1931

Eindhoven, 30-03-2021

Weduwe van

Wim van den Wildenberg † 22-12-1960

Partner van

Niek Schol † 31-10-2002

Mireille en Jaop
Erik en Soewenda
Robbert en Tamara
Jasper, Bram

Rik en Caroline
Wim
Daan en Daniëlle
Hans

Familie Schol:
Ed en Anke
Carla en Friso
Jeroen en Willemijn

Jeroen en Nelleke

Vanwege de Corona maatregelen zijn we genoodzaakt om in kleine kring afscheid te nemen van mam.

U kunt persoonlijk afscheid nemen van mam in het Genneper Afscheidshuis op zaterdag 3 april van 16.30- 17.00 uur, Felix Timmermanslaan 2 te Eindhoven.

Bedankje

Lieve mensen van geloofsgemeenschap
Augustinus,

Wij willen u allen heel hartelijk danken voor
het heerlijke traktatie. We vinden het heel
erg lief dat jullie dit voor ons geregeld
hebben, erg attent. Het smaakte goed!
Bedankt voor alles en we hopen elkaar toch
snel weer te zien hier in Glorieux. Want we
missen jullie heel erg op de zondag!

Namens alle zusters,

zr. Wilfrida, Anita Petit
en
Marleen Kremers

